

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/97/2025
Identifikačné číslo spisu:	4419204080
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:4419204080.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne V. B., narodennej X. V. XXXX, N. D., E. XX, proti žalovanému V. R., narodenému X. N. XXXX, N. D., zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s. r. o., Nové Zámky, Ernestova bašta 2, IČO: 36 857 751, o vypratanie a vydanie nehnuteľnosti a o vzájomnej žalobe žalovaného na zaplatenie sumy 15.360 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 10C/50/2019 a o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 24. mája 2022 sp. zn. 12Co/49/2022, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e .

Žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nové Zámky (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) uznesením z 31. januára 2022 č. k. 10C/50/2019 - 285 konanie o žalobe žalobkyne zastavil (I.) a priznal žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II.). Svoje rozhodnutie založil na aplikácii § 145 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) v nadväznosti na späťvzatie žaloby žalobkyňou v celom rozsahu. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1, 262 ods. 1 a 2 a § 257 CSP.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 24. mája 2022 č. k. 12Co/49/2022- 313 rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal (I.) a žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (II.). Svoje rozhodnutie odôvodnil skutočnosťou, že žalobkyňa aj žalovaný sa pričínili o odpadnutie predmetu konania uzatvorením nájomnej zmluvy a teda nemožno ani jednej zo sporových strán pričítať plné zavinenie zastavenia konania späťvzatím žaloby a tým ani plnú náhradu trov konania a preto žiadnej zo sporových strán náhradu trov prvoinštančného konania nepriznal. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie s tým, že v konaní došlo k vade, ktorá mala za následok skutočnosť, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Dovolateľ napadnuté uznesenie odvolacieho súdu považoval za nepreskúmateľné a zmätočné s poukazom na skutočnosť, že z rozhodnutia odvolacieho súdu nie je zrejmé, ako tento dospel k záveru o uzavretí mimosúdnej dohody a nájomnej zmluvy medzi stranami sporu, pričom uvedené žalovaný poprel. Postup odvolacieho súdu považoval dovolateľ za rozporný s § 191 ods. 1 CSP, keďže dovolateľovi nebola daná možnosť vyjadriť sa k žalobkyňou tvrdenému uzatvoreniu nájomnej zmluvy. Dovolateľ mal preto za to, že nezapríčinil zastavenie konania, a preto by nemal byť ukrátený o nárok na náhradu trov konania. Podaním z 24. augusta 2022 dovolateľ doplnil dovolanie o návrh na odklad právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

4. Žalobkyňa sa k dovolaniu nevyjadrila.

5. Žalovaný podaním zo 7. júla 2025 vzal dovolanie vrátane návrhu na prerušenie konania a sťažnosti proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 10C/50/2019-330 z 2. augusta 2022 v celom rozsahu späť z dôvodu uzatvorenia dohody o urovnaní dňa 27. júna 2025. Žalovaný zároveň žiadal rozhodnúť tak, že žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko sa strany sporu dohodli, že si náhradu trov konania neuplatnia. K predmetnému podaniu žalovaný priložil dohodu o urovnaní z 27. júna 2025 uzatvorenú medzi žalobkyňou a žalovaným, v ktorého obsahu (bod III. dohody o urovnaní) obe sporové strany vyhlásili, že si nebudú uplatňovať nárok na náhradu trov konania a tohto nároku sa vyslovene vzdávajú.

6. Podľa § 446 CSP ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

7. Vzhľadom na dispozičný úkon dovolateľa, ktorý vzal dovolanie späť, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) v zmysle citovaného ustanovenia § 446 CSP dovolacie konanie zastavil, z ktorého dôvodu ani neprichádzalo do úvahy rozhodovať o návrhu žalovaného na odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého uznesenia.

8. Zastavenie dovolacieho konania procesne zaviniť dovolateľ a preto by mala žalobkyňa nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 256 ods. 1 CSP). Žalobkyni avšak žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli, keďže žalobkyňa sa k dovolaniu nevyjadrila a zároveň v dovolacom konaní nebola zastúpená advokátom (plnomocenstvo advokátovi JUDr. Karol Pešl bolo udelené len do právoplatného rozhodnutia o žalobe žalobkyne, č. l. 39), čím by jej vznikli náklady podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súčasne, najvyššiemu súdu bola predložená dohoda o urovnaní z 27. júna 2025, podpísaná oboma sporovými stranami, v zmysle ktorej si žiadna zo sporových strán neuplatňuje nárok na náhradu trov konania a obe sporové strany sa vzdávajú tohto nároku. Najvyšší súd z uvedených dôvodov žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.